

til Unionen. Tildelingen af automatiske pengebevillinger til Europabevægelsen har medvirket til at gøre denne ubalance større. Argumentationen i ministerens svar på spørgsmål nr. S 1332 holder således ikke på dette punkt.

For det andet fremgår det af ministerens svar på spørgsmål nr. S 1332, at et kriterium for Nævnets tildeling af midler til Europabevægelsen også er, at der er tale om en stor bevægelse.

Med sine kun 2000 medlemmer kan Europabevægelsen imidlertid næppe med rette betegnes som »stor«, og den er da også klart mindre end både Junibevægelsen og Folkebevægelsen mod EU. Dermed viser også denne begrundelse for, at Europabevægelsen er omfattet af Nævnets automatiske bevillinger, sig at være falsk.

Andre motiver end de af ministeren i svaret på spørgsmål nr. S 1332 må således have gjort sig gældende. Det er på denne baggrund, der ønskes en detaljeret fremstilling af hele handlingsforløbet, der har bragt Europabevægelsen på den eftertragtede liste over partier/bevægelser, der automatisk tildeles penge fra Nævnet nedrørende EU-oplysning.

Svar (23/3 99)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Om baggrunden for opdeling af bevillingen til oplysning om den Europæiske Union, så Folketingets partier og de tre bevægelser på forhånd tildeles en del af bevillingen, kan jeg oplyse følgende:

Indtil udgangen af 1994 administrerede Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS) bevillingen til EU-oplysning. Fra 1993 blev der nedsat et særligt nævn til fordeling af den del af midlerne, der fra da af blev afsat til særlige landsdækkende kampagner, således at DFS herefter alene stod for fordelingen af midler til enkeltstående arrangementer.

Fra flere sider var der imidlertid en stigende kritik af administrationen af bevillingen. Et kritikpunkt var, at DFS ikke foretog en prioritering blandt ansøgerne. Den manglende prioritering og reaktion over for ansøgere indebar, at disse med rette kunne forvente at blive imødekommet. Denne handle måde bevirkede i nogle til-

fælde, at de bevilgende myndigheder fandt sig bundet til at bevilge yderligere midler.

Et andet kritikpunkt var, at det nævn, der fra 1993 blev nedsat til at fordele oplysningsmidler til særlige landsdækkende kampagner, udelukkede partierne fra at få støtte, og at kampagnen ikke nåede så bredt ud i befolkningen, som mange ønskede.

På baggrund heraf blev Undervisningsministeriet anmodet om et udspil til, hvordan oplysningsindsatsen, der var omtalt i »det nationale kompromis« og regeringsgrundlaget »en fælles fremtid«, kunne tilrettelægges. Som anført i mit svar af den 10. marts 1999 på det af spørgeren stillede spørgsmål S 1332 tiltrådte Folketingets Finansudvalg undervisningsministerens ansøgning ved akt 258 af den 18. april 1995 om nedsættelse af Nævnet vedrørende EU-oplysning og om, at retrningslinier for fordelingen af oplysningsmidlerne skulle udstedes af nævnet.

I lyset af den ovenfor anførte kritik besluttede nævnet at opdele bevillingen i to puljer, hvoraf den ene blev tildelt Folketingets partier og de tre bevægelser - to bevægelser imod og en for EU - mens den anden pulje skulle fordeles i henhold til nævnets retrningslinier.

Denne opdeling fra 1995 i to puljer med en forhåndstildeling af en del af bevillingen til partierne og de pågældende tre bevægelser blev med akt 23 af den 14. oktober 1997 tiltrådt af Folketingets Finansudvalg i forbindelse med den ekstrabevilling, der blev ydet vedrørende folkeafstemningen om Amsterdam-traktaten. Afløbet af denne bevilling udløb med udgangen af 1998.

Med finanslovforliget for 1999 og herefter bevillingens videreførsel fra finansåret 1999 har spørgsmålet om opdelingen af bevillingen igen været drøftet i Folketinget. Jeg henviser her til mit svar på S 1332 om drøftelserne i Europaudvalget og udvalgets tilkendegivelse af, hvilke nødvendige forudsætninger der må være afklaret, før der foretages en ændring af, hvilke bevægelser der bør omfattes af den særlige pulje.

Jeg henviser til mit svar på S 1332 om, at jeg forventer en indstilling fra nævnet, der belyser, hvilke relevante bevægelser der i givet fald vil kunne komme på tale, og efter hvilke kriterier fordelingen vil ske.